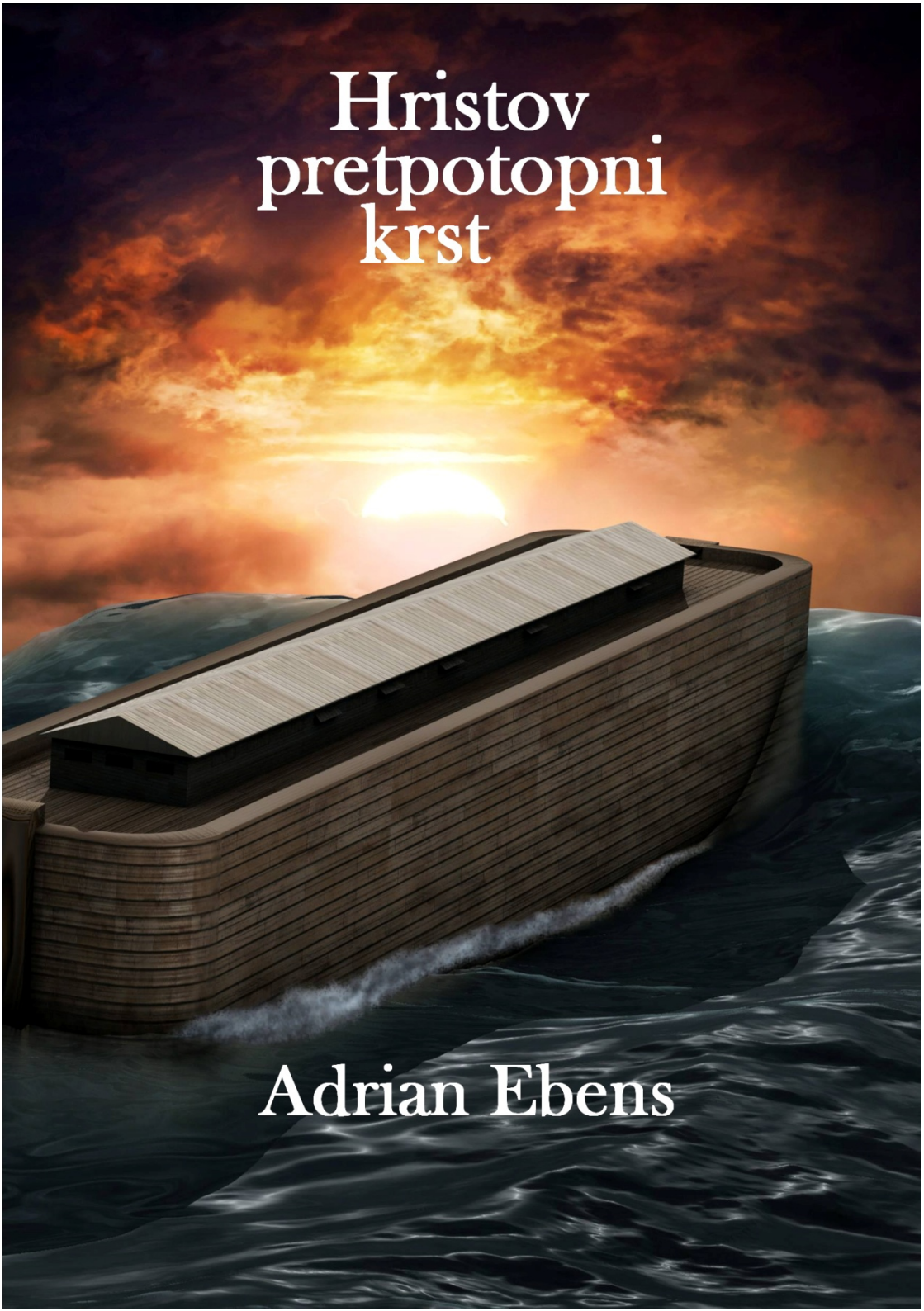

Hristov pretpotopni krst

Adrian Ebens

Naslov originala:
Christ`s Antediluvian Cross
by Adrian Ebens

Hristov pretpotopni krst

Posvećeno mojim posebnim prijateljima
Marku i Elizabeti Fjuri

prevod i obrada:
Maranatha Media rs

www.maranathamedia.rs

Sadržaj

Krst je ključ	3
Da li je Noje bio globalni ucenjivač?	3
Ispunjena nasiljem	5
Staza ka iskvarenosti/uništenju	8
Greh uzrokuje smrt, a ne Bog	16
Hristos - savršeni izraz Oca	18
Velika laž je stvorila strah od smrti	20
Hristos je ukinuo smrt	22
Otkrivenje Očeve ljubavi	26
Golgota otkrivena u potopu	28
Mi mišljismo da je ranjen, da Ga Bog bije	33
Potražiti Oca celim srcem	34

Krst je ključ

Priča o globalnom potopu zabrinjava mnoge. Da li bi Bog zaista udavio na stotine hiljada ljudi zato što se Njegova milost istrošila i uništiteljska ruka suda neće više biti ograničavana? Da li bi Bog ljubavi uradio tako nešto? Za mnoge je ovo zbunjujuća zagonetka. Zapazite pažljivo sledeće reči, jer one sadrže ključ za razumevanje ove zagonetke.

"Tajna krsta objašnjava sve druge tajne. U svetlosti koja sija sa Golgote, Božje osobine koje su nas ispunjavale strahom i strahopoštovanjem izgledaju lepe i privlačne. Milost, nežnost i očinska ljubav sjedinjuju se sa svetošću, pravednošću i istinom. Posmatrajući veličanstvo Njegovog velikog i uzvišenog prestola, vidimo Njegov karakter u njegovoj najnežnijoj ljubavi i shvatamo, kao nikada ranije, značaj onog dragog naziva: "Naš Otac!"

(Velika borba 652. str. orig. 1. pasus)

Da li je Noje bio globalni ucenjivač?

Čovek učtivo ulazi u prodavnicu i informiše vlasnika da jedna veoma realna opasnost pretil njegovom biznisu. "Zasigurno uništenje se približava vašem biznisu i porodici" kaže on. "Ništa ne može zaustaviti ovo uništenje, jedino rešenje je da dođete pod našu zaštitu" nastavlja on. "Obezbedili smo bezbedonosnu barku za one koji nas prihvate kao jedine istinske zaštitnike slobode. Čovek informiše vlasnika da je na misiji milosti da ga spase od zasigurnog uništenja. Ako vlasnik prihvati pomoć koju nudi ovaj čovek i pruži mu svoju podršku, biće pošteđen od nadolazećeg uništenja koje će pasti na sve druge vlasnike prodavnica koji odbiju da prihvate ovu zaštitu. Čovek nežno stavlja svoju ruku na rame ovog vlasnika prodavnice i moli ga da pažljivo razmotri ovu ponudu "milosti". "Ne želimo da ikakvo zlo zadesi vas ili vašu porodicu. Bili bi veoma žalosni kad bi se to desilo." Čovek nagovara vlasnika da prihvati milostive uslove pod kojima će mu biti pružena zaštita.

Ako čovek nudi zaštitu od pretnje koja dolazi iz nekog drugog, zasebnog, izvora, tada on vrši kriminalni prekršaj koji se naziva reketarenje. Ako pretnja ili uništenje dolazi upravo od grupe čiji je on bio predstavnik, on onda vrši kriminalni prekršaj koji se naziva ucenjivanje. To je manipulisanje voljom

osobe vršenjem pritiska, a sprovodi se putem zastrašivanja ili pretnji koje se izgovaraju uz određenu prisilu.

Da li osoba koja vrši pritisak na drugu osobu i koja predstavlja lice koje će ostvariti pretnju o uništenju može takođe biti osoba koja upućuje istinsku poruku milosti?

Da li je priča o potopu koja se nalazi u Bibliji zapravo priča o globalnom učenjivanju? Da li Bog Biblije obezbeđuje zaštitu onima koji čine šta On želi, a onda ubija sve one koji odbijaju da Ga podrže?

1. Mojsijeva 6:13-14 "I reče Bog Noju: Došao je preda Me svršetak svakog tela; jer se po njima Zemlja ispunila nasiljem; i evo, unišću [H7843] ih zajedno sa Zemljom. Načini sebi kovčeg od drveta gofera, i načini pregratke u kovčegu; i zatopi ga smolom iznutra i spolja." (KJ prevod)

Biblija kaže da je Zemlja bila ispunjena nasiljem. Da li ima ikakvog smisla nasilno uništiti ljude iz razloga da su oni nasilni? Zar to ne bi bilo licemerno?

Ako potražimo u jevrejskom jeziku reč "uništiti", možemo videti koja su njena značenja:

H7843: primitivni koren; raspadati, to jest (uzročno) uništenje (doslovni ili figurativno): - tući, odbaciti, iskvartiti (-telj, pokvaren), uništiti (-telj, uništenje), izgubiti, pokvariti, nestati, prosuti, rasuti (-pnik).

Ista reč je upotrebljena i u stihovima neposredno pre 13. stiha:

1. Mojsijeva 6:11-12 "A Zemlja se pokvari [H7843] pred Bogom, i napuni se Zemlja bezakonja. I pogleda Bog na Zemlju, a ona beše pokvarena [H7843]; jer svako telo pokvari [H7843] put svoj na zemlji."

Ako primenimo srpsku reč "uništiti", a tu reč su i prevodioci upotrebili jer se radi o istoj jevrejskoj reči u 1. Mojsijevoj 6:13, imaćemo stihove koji glase:

1. Mojsijeva 6:11-12 "A Zemlja je bila *uništena* pred Bogom i napuni se Zemlja bezakonja. I pogleda Bog Zemlju, a ona beše *uništena*; jer je svako telo *uništilo* put svoj na Zemlji."

Razlog zašto je Zemlja bila smatrana uništenom je bio taj što su ljudi iskvarili ili uništili svoj način razmišljanja; oni su postali puni nasilja.

Ispunjena nasiljem

U to vreme svet je u potpunosti ispoljavao sotonin um. Pismo nam kaže ko je izvor ovog bezakonja:

Izekilj 28:16 "Od mnoštva trgovine svoje napunio si se iznutra nasilja, i grešio si..."

Ovo se potpuno razlikuje od Hrista koji, kako Pismo kaže, ne učini nasilja.

Isaija 53:9 "I priredi On grob Svoj sa zločincima, i s bogatim u Svojoj smrti; **jer ne beše počinio nasilje** niti beše prevare u Njegovim ustima." (KJ prevod)

Govoreći o Carevom Sinu, psalmista je izjavio:

Psalam 72:14 "Od prevare i nasilja iskupiće duše njihove, i skupa će biti krv njihova pred očima Njegovim."

Dakle, Sin Božji ne čini nasilje, a one koje On iskupi, On spasava od uključenosti u nasilju i nasilničkih pretnji. Sotona je pun nasilja i on je svet ispunio svojim duhom. Šta je glavni razlog zašto sotona ima duh nasilja?

"Anđeli su radosno priznali Hristovo prvenstvo i bacivši se na lice pred Njime, izrazili Mu svoju ljubav i obožavanje. **Lucifer se poklonio zajedno s njima, ali je u njegovom srcu besneo čudan, žestok sukob.** Istina, pravednost i odanost sukobljavali su se sa **zavišću i ljubomorom.**"

(Patrijarsi i proroci, 36-37. str. orig.)

"Zašto", pitao se ovaj moćni anđeo, "bi trebalo da Hristos uživa prvenstvo? Zašto bi trebalo da on uživa veću slavu od Svetlonoše?"

"Napuštajući svoje mesto u neposrednoj blizini Oca, **Lucifer je počeo da širi duh nezadovoljstva među anđelima.** Delovao je potajno, prikriveno, skrivajući u prvi mah svoje stvarne namere,

trudeći se da ostavi utisak da poštuje Boga. Počeo je da budi sumnju u zakone koji upravljaju nebeskim bićima, nagoveštavajući da su oni, iako, možda neophodni stanovnicima svetova, nepotrebni anđelima koji su uzvišenija bića, pa im je njihova mudrost dovoljna kao vodič. Ona nisu bića koja bi mogla da nanesu sramotu Bogu, sve njihove misli su svete, i kao što Bog ne može da pogreši, tako ne mogu ni oni! Izjednačavanje Božjeg Sina sa Bogom je bilo predstavljeno kao nepravda prema Luciferu, koji, kako je tvrdio, ima pravo na poštovanje i slavljenje."

(Patrijarsi i proroci, 37. str. orig.)

Sotonina mržnja prema Hristu je postala tako velika da je od samog početka planirao da ubije Sina Božjeg. Hristovo raspeće je pokazalo svemiru instinske namere koje je sotona imao još pre stvaranja ovog sveta.

Jovan 8:44 "Vaš je otac đavo; i slasti oca svog hoćete da činite:
on je krvnik ljudski od početka, i ne stoji na istini..."

Sotonin ubilački naum je bio ono što je u njegovom duhu raspaljivalo nasilje. Ovaj svet je bio stvoren po obličju Boga i Njegovog Sina i kad je sotona posmatrao nevin par u vrtu, on se napunio zavisti i naumio da ih uništi.

"Kada više nije mogao da podstiče pobunu na nebu, **sotona je svoje neprijateljstvo protiv Boga preneo na novo područje - počeo je da kuje plan da uništi ljudski rod.** U sreći i miru svetog para u Edemu gledao je viziju sjaja koji je sam zauvek izgubio. **Pokrenut zavišću, odlučio je da ih navede na neposlušnost,** da im nametne krivicu i kaznu za greh. **Želeo je da njihovu ljubav zameni nepoverenjem, a njihove zahvalne pesme prigovorima upućenim Stvoritelju.** Na taj način neće samo uvaliti ova bezazlena bića u istu bedu u kojoj se i on nalazio, već će naneti sramotu Bogu i izazvati žalost na nebu."

(Patrijarsi i proroci, 52. str. orig, 1. pasus)

Kada su Adam i Eva sagrešili, oni su pozvali ovaj duh mržnje i zavisti u svoja srca. Oni su se ujedinili sa sotonom protiv Boga.

"Ne postoji prirodno neprijateljstvo između grešnog čoveka i

začetnika greha. I jedan i drugi su postali zli zbog otpada. Otpadnik nema mira osim kada nađe razumevanje i podršku tako što navede druge da slede njegov primer. Iz ovog razloga se **pali anđeli i opaki ljudi udružuju u jednu očajnu zajednicu**. Da se Bog nije umešao, sotona i ljudi bi sklopili savez protiv neba; i umesto da gaji neprijateljstvo prema sotoni, celi ljudski rod bi se sjedinio u pobuni protiv Boga."

(Velika borba, 505. str. orig, 2. pasus)

Ovo je duh koji je ispunio skoro celokupan ljudski rod. To je duh mržnje prema Božjem Sinu. Izvor ove mržnje ne može biti lako primećen ni shvaćen, ali prirodna, instiktivna reakcija ljudskog srca je opiranje koje će dovesti do nasilja protiv Duha Hristovog.

Jedini način kako je čovek mogao nastaviti živeti je bio da Hristos nastavi da daje silu Svoga života ljudskom rodu. Ovo je razlog zašto je Hristos - Jagnje zaklano od postanja sveta. (Otkrivenje 13:8) Hristos je bio ranjen za naše prestupe od postanja sveta. Bio je izbijen za naša bezakonja od početka. Međutim, da bi čovek mogao nastaviti da živi, Hristos je morao nastaviti da nosi svaku osobu bez obzira na mržnju koju je sotona nadahnuo.

Isaija 63:9 "**U svakoj tuzi njihovoj On beše tužan**, i anđeo, koji je pred Njim, spase ih. Ljubavi Svoje radi i milosti Svoje radi On ih izbavi, i podiže ih i **nosi ih sve vreme**."

Prirodno ljudsko neprijateljstvo prema Hristovom Duhu će uzrokovati da čovek potiskuje podsticaje Duha i reaguje nasilno i s mržnjom prema onima koji su oko njega. Ovi izrazi nasilja u svetu su izrazi prvobitne mržnje i osećanja mržnje koje je sotona imao prema Hristu.

Matej 25:40 "...kad učiniste jednom od ove Moje najmanje braće, Meni učiniste."

Od suštinske važnosti je da ovo razumemo. Svo nasilje je nadahnuo od strane duha koji je pokrenut zavišću i mržnjom prema Sinu Božjem. Stoga, mržnja prema Hristu je u određenoj meri prisutna u svakom nasilju iako je originalni uzrok potpuno nepoznat. Izrazi mržnje prema našim bližnjima i nasilnički postupci prema našim neprijateljima su pokrenuti sotoninom mržnjom prema Hristu. Ovo je poreklo celokupnog nasilja i mržnje.

Celokupno nasilje opisano u 6. glavi 1. Mojsijeve je zapravo prikaz sotonine mržnje prema Hristu kroz muškarce i žene. Pošto je Hristos jedini izvor života, krajnji rezultat svake takve mržnje može biti jedino samo-uništenje.

Staza ka iskvarenosti/uništenju

Apostol Pavle nam daje opis ovog procesa uništenja u poslanici Rimljanima:

Rimljanima 1:21-28 " Jer kad poznaš Boga, ne proslaviš Ga kao Boga niti Mu zahvališ, nego zaludeš u svojim mislima, i potamne nerazumno srce njihovo. Kad se građahu mudri, poludeš, i pretvoriš slavu večnog Boga u obličje smrtnog čoveka i ptica i četvoronožnih životinja i gadova. **Zato ih predade Bog** u željama njihovih srca u nečistotu, da se pogane telesa njihova među njima samima; Koji pretvoriš istinu Božiju u laž, i većma poštovaš i poslužiš tvar nego Tvorca, koji je blagosloven va vek. Amin. **Zato ih predade Bog** u sramne slasti; jer žene njihove pretvoriš putno upotrebljavanje u besputno. Tako i ljudi ostavivši putno upotrebljavanje ženskog roda, raspališ se željom svojom jedan na drugog, i ljudi s ljudima **činjahu sram, i platu koja trebaše za prevaru njihovu primahu na sebi.** I kao što ne marahu da poznadu Boga, **zato ih Bog predade u pokvaren [ništavan, odbačen] um** da čine šta ne valja..."

Proces pokvarenosti započinje odbijanjem da se proslavi istinski nebeski Bog i ostajanjem u zamračenom umu usled uvođenja lažnog obožavanja. Pokvarenost raste usled dopuštanja prirodnoj mržnji prema Hristu koja se nalazi unutar osobe da raste i ispolji se kao rak. Kad je reč o prvim stanovnicima ovoga sveta, ovo je otpočelo niz koraka zbog kojih ih je Bog predao stvarima koje su želeli činiti. Pustio ih je da iskvaru svoje umove jer su želeli da gaje mržnju prema Sinu Božjem. Pustio ih je da se upuste u sramne slasti, jer su želeli da se bune protiv poredka koji je Hristos stvorio. Nakon toga, Bog ih je potpuno prepustio ništavnom umu. Ovo je um koji više ne haje za život. Ovo je um koji ne razmišlja ni o čemu drugom osim o smrti i uništenju. Seksualne perversije, ubistvo i razaranje postaju normalni pokvarenom ili ništavnom umu. Međutim, Hristos je tokom jednog ovakvog procesa odbačen, prezren i

mučen u Svom Duhu. Nasilje jednih prema drugima koje je postojalo na svetu je prosto bilo samo izraz njihove mržnje i nasilja prema Božjem Sinu.

Dakle, vidimo da se svet već uništio zbog dopuštanja sotoninom duhu da potpuno vlada nad njime i ispolji svoju mržnju i zavist prema Hristu. Jedina preostala stvar je bila da se ovaj pokvaren um potpuno ispolji na planeti odbacivanjem Stvoritelja. Nevidljivo seme posađeno u ljudskim srcima će zasigurno doneti svoj plod u vidljivom svetu. Kad se navršilo pretpotopno vreme, Bog je poslao Svog Sina kako bi Ga pretpotopna žena, koja je nosila seme još od Edema, mogla roditi. Usled sotoninog uticaja mržnje, svet je abortirao Hrista i on je morao da pobaci Njegovo mrtvo telo u toalet ljudske bede. Pavlove reči postaju jasne u svetlosti pretpotopnog krsta.

1. Petrova 3:18-20 "Jer i Hristos jedanput za grehe naše pos-trada, Pravednik za nepravednike, da nas privede k Bogu, ubijen, istina, bivši telom, no oživevši Duhom; Kojim sišavši propoveda i duhovima koji su u tamnici, **koji nekad ne hteše da slušaju kad ih očekivaše Božije trpljenje u vreme Nojevo, kad se građaše kovčeg**, u kome malo, to jeste osam duša, ostade od vode."

Bezživotna priroda je posvedočila o Hristovoj smrti pre 2000 godina, a takođe je posvedočila o pretpotopnom raspeću. Kada je vodenjak te otpale žene pukao, njihovo uništenje je razotkrilo da je Seme rođeno mrtvo jer su Ga oni udavili svojim nemoralnim, nasilničkim ponašanjem.

Nojeva poruka može biti shvaćena kao poruka milosti ako je posmatramo u ovom kontekstu.

"Ljudi ne mogu nekažnjeno odbacivati **upozorenja koje im Bog šalje u Svojoj milosti**. U Nojevo vreme, nebo je svetu poslalo vest i njegovo spasenje je zavisilo od toga kako će primiti tu vest."

(Velika borba, 431. str. orig.)

Jedini način kako Božju poruku upućenu svetu kroz Noja možemo smatrati milostivom porukom je ako važi sledeća situacija: neizbežno uništenje je rezultat onoga šta su uradili Hristu. Cela ova tvorevina se drži zajedno u Njemu.

Kološanima 1:17 "I On je pre svega, i sve je u Njemu."

Jovan 1:3 "Sve je kroz Nju postalo, i bez Nje ništa nije postalo što je postalo."

Kao što je lišće počelo opadati sa edemskog drveća kao svedočanstvo o Hristovim patnjama kada je Adam sagrešio, tako je tokom potopa tvorevina stenjala i mučila se u pretpotopnom odbacivanju i nasilju.

Ako je Bog bio taj koji je nasilnički uništio pretpotopne ljude, tada bi to znači da je ispoljio upravo sotonin duh. Nojeva poruka nije bila jevanđelje prisile i stoga to nije bilo ucenjivanje.

Isus nam je rekao:

Matej 24:37 "Jer kao što je bilo u vreme Nojevo tako će biti i dolazak Sina čovečijeg."

Molim vas da u nadahnutim rečima zapazite navedene razloge koji su doveli do potopa:

"Pošto su odbacili upozorenje, **Duh Božji je bio povučen od grešnog roda** i oni su nestali u vodama potopa."

(Velika borba, 431. str. orig.)

"Ispunjen najusrdnijim kajanjem zbog svog greha, dvostruko razalošćen Aveljevom smrću i Kajinovim odbacivanjem, Adam se pognuo pod teretom patnje. **Gledao je sveopštu pokvarenost koja će naposljetku izazvati uništenje sveta potopom...**"

(Patrijarsi i proroci, 82. str. orig.)

Sveopšta pokvarenost ili uništenje uzrokovano ljudskom mržnjom i nasiljem prema Hristu je dovelo do potopnog uništenja sveta koji je prema ljudima postao nasilan i destruktivan.

Matej 7:2 "Jer kakvim sudom sudite, onakvim će vam suditi; i kakvom merom merite, onakvom će vam se meriti."

Psalam 7:15 "Kopa jamu i iskopa, i pade u jamu koju je načinio."

Sotona je ljudski rod naveo na pobunu protiv svog Stvoritelja. Njegova kušanja su uzrokovala da iznova i iznova razapinju Hrista u svojim svakod-

nevnim ugađanjima. Upravo je to dovelo do povlačenja Duha Božjeg sa sveta i potopa. Pročitajte pažljivo sledeći citat. Pažljivo pratite logički redosled.

"Sotona je uništitelj. Bog ne može da blagoslovi one koji odbijaju da budu verni pristavi. Sve što može da uradi je da dopusti sotoni da vrši svoje rušilačko delo. Na sve strane vidimo da nesreće svake vrste i u svim razmerama pogađaju Zemlju, a zašto? **Bog ne upotrebljava Svoju silu koja zauzdava. Svet je zanemario Njegovu Reč. Oni žive kao da nema Boga. Kao i stanovnici sveta tokom Nojevih dana, oni odbacuju svaku pomisao o Bogu.** Bezakonje zloslutno preovlađuje u uznemirujućim razmerama i svet sazreva za žetvu."

(6. sveska Svedočanstava, 388-389. str. orig.)

1. Elen Vajt nam kaže ko je uništitelj.

"Sotona je uništitelj. "

(6. sveska Svedočanstava, 388. str. orig.)

2. Rečeno nam je kada je uništitelju dozvoljeno da sprovodi svoje delo.

"Bog ne može da blagoslovi one koji odbijaju da budu verni pristavi. Sve što može da uradi je da dopusti sotoni da vrši svoje rušilačko delo."

(6. sveska Svedočanstava, 389. str. orig.)

3. Nakon toga se spominju nesreće koje su svuda prisutne i zašto dolazi do njih. Isti proces koji je spomenut u 1. glavi poslanice Rimljanima je spomenut i ovde. Bog je zaboravljen.

"Na sve strane vidimo da nesreće svake vrste i u svim razmerama pogađaju Zemlju, a zašto? Bog ne upotrebljava Svoju silu koja zauzdava. Svet je zanemario Njegovu Reč. Oni žive kao da nema Boga."

(6. sveska Svedočanstava, 389. str. orig.)

4. Dat je primer, priča o potopu za vreme Noja, koji pokazuje kako ovaj proces funkcioniše.

"Kao i stanovnici sveta tokom Nojevih dana, oni odbacuju svaku pomisao

o Bogu. Bezakonje zloslutno preovlađuje u uznemirujućim razmerama i svet sazreva za žetvu."

(6. sveska Svedočanstava, 389. str. orig.)

Hristos je isti juče, danas i zauvek. Njegove metode postupanja sa ljudima se ne menjaju. Ovaj isti proces je ponovo dat u "Velikoj borbi". Dat je veći broj biblijskih primera koji objašnjavaju ovaj proces.

"Ljudi ne mogu nekažnjeno odbacivati **upozorenja koja im Bog šalje u Svojoj milosti**. U Nojevo vreme, nebo je svetu poslalo vest i njegovo spasenje je zavisilo od toga kako će primiti tu vest. Ali pošto su oni odbacili ovu opomenu, **Duh Božji se povukao od onog grešnog pokolenja i ono je propalo u potopu**. U Avramovo vreme milost je prestala za grešne stanovnike Sodoma i sem Lota, njegove žene i dve ćerke, svi su bili uništeni ognjem koji je pao sa neba. **Tako je bilo i u Hristovim danima. Božji Sin je rekao nevernim Jevrejima onog pokolenja: "Eto će vam se ostaviti vaša kuća pusta."** (Matej 23:38) Gledajući u poslednje dane ta ista neizmerna Sila je o onima koji "ljubavi istine ne primiše da bi se spasli" izjavila: "Zato će im Bog poslati silu prevare da veruju laži, da prime sud svi koji ne verovaše istini, nego voleše nepravdu." (2. Solunj. 2:10-12) **Pošto su odbacili nauku Njegove Reči, Bog im je oduzeo Svoga Duha i prepustio ih prevarama koje su im drage.**"

(Velika borba, 431. str. orig.)

Evo ponovo tog procesa:

1. Bog šalje milostivu poruku upozorenja. (Ne poruku prisile.)
2. Kada se poruka potpuno odbaci, Duh Božji se povlači.
3. Čovek je prepušten sopstvenom uništenju.
4. Čovek snosi posledice svojih izbora.

Dati primeri u kojima vidimo ovaj proces su:

1. Uništenje potopom tokom Nojevog vremena.
2. Uništenje Sodoma.

3. Izraelsko odbacivanje Hrista i razorenje Jerusalima.
4. Uništenje u poslednjim danima.

U svim ovim primerima vidimo isti proces. To je razlog zašto su nabrojani u citatu. Kad je reč o razorenju Jerusalima, dat nam je još jasniji redosled.

"Za vreme opsade i pokolja, poginulo je preko milion ljudi. Oni koji su preostali u životu bili su odvedeni u ropstvo, prodavani kao roblje, dovedeni u Rim da ukrase trijumf pobednika, bacani pred divlje zveri u amfiteatrima ili su bili rasejani kao beskućnici po celoj zemlji.

Jevreji su sami sebi iskovali okove, sami su sebi napunili čašu osвете. U svom uništenju kao nacije i u svim nevoljama koje su ih snašle posle rasejanja, oni su žnjeli ono šta su sami posejali. Prorok kaže: "O Izraelu ti si sam sebe uništio", "jer si pao zbog svega svoga bezakonja..." (Osija 13:9, 14:1) **Njihovo stradanje se često pominje kao kazna koja ih je stigla po Božjem direktnom naređenju. Na taj način veliki varalica pokušava da sakrije svoje delo.** Tvrdoglavim odbacivanjem božanske milosti, Jevreji su prouzrokovali da ih napusti Božja zaštita tako da je sotona mogao da vlada nad njima po svojoj volji. Užasne okrutnosti koje su se dešavale prilikom razorenja Jerusalima pokazatelj su sotonine osvetničke sile nad onima koji se podvrgavaju njegovoj kontroli."

(Velika borba 35. str. orig, 3. pasus)

Razorenje Jerusalima je prikaz sotonine osvetničke sile. Ovaj primer je bio naveden zajedno sa primerom o globalnom potopu, vatri u Sodomu i poslednjim danima.

Bog je jasno pokazao Elen Vajt kako ovaj proces funkcioniše:

"Bilo mi je pokazano da Božji sudovi neće doći direktno od Gospoda na njih već na sledeći način: oni se stavljaju izvan Njegove zaštite. On upozorava, ispravlja, ukorava i ukazuje na jedini put sigurnosti, a onda, ako oni koji su bili predmet Njegove posebne brige nastave ići svojim putem, nezavisno od Duha Božjeg; ako nakon uzastopnih upozorenja izaberu svoj

put, tada On neće zapovediti Svojim anđelima da spreče sotonine odlučne napade na njih. Sotonina sila je na delu i na moru i na kopnu i donosi nevolje i žalosti i uništava hiljade i hiljade da bi mu osigurala plen."

(Rukopisi 14,3.)

Opet zapažamo kako sotona radi:

"Njihovo stradanje se često pominje kao kazna koja ih je stigla po Božjem direktnom naređenju. Na taj način veliki varalica pokušava da sakrije svoje delo."

(Velika borba 35. str. orig.)

Istina je da sotona eksperimentiše sa prirodom i kada mu je dopušteno, on će je upotrebiti u svom delu uništavanja.

"Sotona takođe radi preko prirodnih sila da prikupi nespemne duše za njegovu žetvu. On je proučio tajne laboratorija prirode i upotrebljava svu svoju moć da njima zavlada koliko mu to Bog dopušta. Kada mu je bilo dozvoljeno da pohodi Jova, kako su brzo bila uništena stada, sluge, kuće i deca; nesreća za nesrećom se nizala kao u jednom trenutku. Bog je taj koji čuva Svoja stvorenja i štiti ih od sile uništitelja."

(Velika borba 589. str. orig.)

Dakle, istina je da sotona često koristi silu prirode da uništava, ali priča o potopu je složenija, jer sotona u tim trenucima nije imao kontrolu nad elementima.

"Huku vetrova nadjačavali su jauci ljudi koji su prezreli božanski autoritet. **I sam sotona, koji je bio primoran da ostane među sukobljenim elementima**, uplašio se za svoje postojanje."

(Patrijarsi i proroci, 99. str. orig.)

Duh proroštva upotrebljava ovaj izraz "sukobljeni elementi" paralelno sa delovanjem zlih anđela.

"Ako ste se postavili u pravilan odnos prema Bogu, tada, ako **budete primorani da odete među sukobljene elemente**, Hristos

će vam dati Svoga Duha i sarađivaće sa vašim naporima. **Kada budete dovedeni u dodir sa silama tame**, anđeli Božji će biti odmah pored vas i sačuvaće vas od gneva ljudi."

(Pregled i glasnik, 29. jun 1886.)

Zanimljivo je da je tokom razaranja Jerusalima rimski vođa Tit želeo da sačuva jerusalimski hram. Međutim, njegova vojska je bila preplavljena duhom haosa i nereda i Tit je izgubio kontrolu nad situacijom.

"Tit je, praćen svojim generalima i legionarima, pojurio na to mesto i zapovedio svojim vojnicima da ugase plamen, **ali se nije obratila pažnja na njegove reči. U svome besu vojnici su bacali upaljene baklje u hram** i mačevima poubijali mnoštvo koje je tamo našlo sklonište."

(Velika borba, 33. str. orig.)

Da li je sotona izgubio kontrolu nad svojom vojskom? Da li se sotonin buntovnički duh koji se nalazio unutar svih njegovih legija potpuno ispoljio u prizoru haosa i nereda? Da li se na isti način i tvorevina koju je sotona pokušao kontrolisati pobunila protiv poredka i počela odražati njegovo obličje?

Razlika između uništenja Jerusalima i uništenja potopom je u tome da u prvom slučaju imamo neobuzdanu rimsku armiju, a u drugom neobuzdane prirodne elemente i verovatno neobuzdane zle anđele. Lako je uočiti da su rimski vojnici koji su bili pod kontrolom sotone uništili Jerusalem, međutim nije tako lako uočiti da je bilo dopušteno da se sotonini nasilnički principi ispolje u prirodi ili verovatno u njegovim sledbenicima. U ovom slučaju sotona nije imao kontrolu nad prirodom, već je bilo dozvoljeno da priroda postane odraz njegovog obličja kao kontrast u odnosu na Hristovo obličje. Hristos sve čini pristojno i u skladu sa poredkom dok, s druge strane, sotona ima haotičnu i nasilnu prirodu. U sotoni se nalazi sukobljavajući duh i bilo je dozvoljeno da se taj duh ispolji u elementima. Vidimo odvijanje istog principa i kad je reč o drugom Hristovom dolasku.

"Sada se čuje uzvik samrtne agonije. Glasnije od uzvika: "Raspni Ga! Raspni Ga!" koji je odzvanjao ulicama Jerusalima, odjekuje strašan i očajnički jauk: "On je Sin Božji! On je pravi Mesija!" Oni

gledaju da pobegnu od prisutnosti Cara nad carevima. Uzalud pokušavaju da se sakriju **u dubokim pećinama zemlje koje su napravili sukobljeni elementi.**"

(Velika borba, 643. str. orig, 4. pasus)

Lako je reći da se osoba koja se ponaša nasilnički i haotično nalazi pod sotoninim uticajem, ali kada je samoj prirodi dopušteno da bude odraz tog uma, mi se nalazimo u iskušenju da to pripišemo Bogu. Međutim, naš Otac nije haotično Biće nereda. Kada se javi nered u prirodi, to znači da je bila data dozvola da priroda odražava um i duh haosa usled činjenice da je Njen Stvoritelj konačno i potpuno odbačen. Čoveku je bila data vlast nad zemljom.

Psalam 8:4-6 **"Šta je čovek, te ga se opominješ, ili sin čovečji, te ga polaziš? Učinio si ga malo manjeg od anđela, slavom i čašću venčao si ga; Postavio si ga gospodarem nad delima ruku Svojih, sve si metnuo pod noge njegove."**

Kada je Hristos konačno i potpuno odbačen, vlast koja je bila data čoveku se predaje kako bi odražavala um onoga koga su izabrali njeni stanovnici. Kada otac da kola svome sinu, a njegov sin ima nemarne i haotične prijatelje, da li će otac biti optužen za ubistvo svoga sina kada kola naprave nemarnu nesreću?

Greh uzrokuje smrt, a ne Bog

Ovo važi još od početka. Bog je u vrtu rekao Adamu:

1. Mojsijeva 2:17 "Ali s drveta od znanja dobra i zla, s njega ne jedi; jer u koji dan okusiš s njega, umrećeš."

Jasno nam je rečeno šta je prouzrokovalo ovu smrt:

Rimljanima 6:23 "Jer je plata za greh smrt..."

Činjenica da je Adam jeo sa drveta poznanja dobra i zla je označavala da će on početi sam da odlučuje šta je dobro, a šta zlo. On je pretpostavio da zna bolje od Boga šta je najbolje za njegovu dobrobit. Njegov um je išao stazom jasno definisanog procesa:

Jakov 1:14-15 "Nego svakog kuša njegova slast, koja ga vuče i

mami. Tada zatrudnevši slast rađa greh; a greh učinjen rađa smrt."

Iskušenje dovodi do požude koja dovodi do greha koji dovodi do smrti. Bog nije autor greha i stoga On ne može isplaćivati njegovu platu ljudima. Da Bog isplaćuje platu za greh, tada bi mogao biti optužen da je ucenjivač. To bi bilo kao da kaže ljudima: "Ako se ne budete klanjali meni, ubiću vas i vaše porodice."

Šta je dakle greh?

Rimljanima 14:23 "... a šta god nije po veri greh je."

1. Jovanova 3:4 "Ko god čini greh, čini i bezakonje: jer je greh kršenje zakona." (KJ prevod)

Kakav je zakon?

Rimljanima 7:12 "Tako je, dakle, zakon svet i zapovest sveta i pravedna i dobra."

Kakav je Bog?

1. Svet: "Budite sveti, jer sam Ja svet, Gospod Bog vaš."
(3. Mojsijeva 19:2)
2. Pravedan: "Bog je veran, bez nepravde; pravedan je i istinit."
(5. Mojsijeva 32:4)
3. Dobar: "A Isus reče mu: Što Me zoveš dobrim? Niko nije dobar osim jednog Boga." (Luka 18:19, KJ prevod)

Ako su Bog i zakon sveti, pravedni i dobri, kakva onda veza postoji između zakona i Boga?

"Božji zakon je prepis Njegovog karaktera. On obuhvata principe Njegovog carstva." (Pouke velikog Učitelja, 306. str. orig.)

"Bog od Svoje dece zahteva savršenstvo. Njegov zakon je prepis upravo Njegovog karaktera i predstavlja normu za svaki karakter." (Pouke velikog Učitelja, 315. str. orig.)

"Da li volite držati zapovesti Božje, pošto su **zapovesti Božje** -

Božji propisi, prepis Njegovog karaktera i kao što je Njegov karakter nepromenljiv i one su nepromenljive?" (Vera po kojoj živim, 130.)

Hristos - savršeni izraz Oca

Ko je savršeno pokazao zakon koji je prepis Božjeg karaktera?

"Hristov život na Zemlji je bio savršen izraz Božjeg zakona..."
(Pouke velikog Učitelja, 305. str. orig.)

Šta je Hristos rekao o sebi?

Jovan 14:9 "Isus mu reče: Toliko sam vreme s vama i nisi Me poznao, Filipe? **Koji vide Mene, vide Oca**; pa kako ti govoriš: Pokaži nam Oca?"

Šta nam kaže zakon?

2. Mojsijeva 20:13 "Ne ubij." (H7523 - razbiti na komadiće)

Da li je Hristos savršeno odražavao zakon Svoga Oca?

Luka 9:56 "Jer Sin čovečiji nije došao da pogubi duše čovečije nego da sačuva."

Matej 26:52 "Tada reče mu Isus: Vрати nož svoj na mesto njegovo; jer svi koji se maše za nož od noža će izginuti."

Luka 6:27-28 "Ali vama kažem koji slušate: ljubite neprijatelje svoje, dobro činite onima koji na vas mrze; Blagosiljajte one koji vas kunu, i molite se Bogu za one koji vas vređaju."

Matej 5:39-40 "A Ja vam kažem da se ne branite oda zla, nego ako te ko udari po desnom tvom obrazu, obrni mu i drugi; I koji hoće da se sudi s tobom i košulju tvoju da uzme, podaj mu i haljinu."

Luka 23:34 "A Isus govoraše: Oče! Oprosti im; jer ne znadu šta čine."

Ako je Hristos savršeni odraz Svoga Oca i ako je Hristova služba na Zemlji bila takođe savršeni odraz zakona i ako je zakon prepis Božjeg karaktera, tada je neizbežno da, kada Bog kaže: "Ne ubij", to je zato što On ne ubija. U suprotnom bi morali smatrati da je Bog isti kao što su fariseji bili:

Matej 23:2-3 "Govoreći: Na Mojsijevu stolicu sedoš književnici i fariseji. **Sve dakle što vam kažu da držite, držite i tvorite; ali šta oni čine ne činite; jer govore a ne čine.**"

Da li Bog kaže nešto, a ne čini tako? Da li je slatka i gorka voda izviru iz jednog izvora? Da li nama kaže da ne ubijamo, a onda se okrene i uništi milijarde ljudi i postaje na taj način najveći ubica u svemiru? Isus nikad nikog nije ubio, a On je savršeni izraz Svoga Oca, a to je jasno preneseno u zakon koji kaže: "Ne ubij", "Budite sveti, jer sam Ja svet", "Neka nema nasilja u vašim rukama, jer nema nasilja u Mojim rukama". Kada je Isaija pisao o Isusu, on je rekao:

Isaija 53:9 "I priredi On grob Svoj sa zločincima, i s bogatim u Svojoj smrti; **jer ne beše počinio nasilje** niti beše prevare u Njegovim ustima." (KJ prevod)

Hristos nije učinio nikakvo nasilje. Hristos je savršeni odraz Svoga Oca. Stoga, to znači da ni Otac nije učinio nikakvo nasilje. On je nevin po pitanju optužbi koje su milioni hrišćana podigli protiv Njega.

Rimljanima 3:3-6 "A što neki ne verovaše, šta je za to? Eda će njihovo neverstvo veru Božiju ukinuti? Bože sačuvaj! Nego Bog neka bude istinit, a čovek svaki laža, kao što stoji napisano: Da se opravdaš u svojim rečima, i da pobediš kad ti stanu suditi. Ako li nepravda naša Božiju pravdu podiže, šta ćemo reći? Eda li je Bog nepravedan kad se srdi? Po čoveku govorim: Bože sačuvaj! Jer kako bi mogao Bog suditi svetu?"

Kako Bog sprovodi osvetu?

Rimljanima 12:19-21 "Ne osvećujte se za sebe, ljubazni, nego podajte mesto gnevu, jer stoji napisano: Moja je osveta, Ja ću vratiti, govori Gospod. **Ako je, dakle, gladan neprijatelj tvoj, nahrani ga; ako je žedan, napoj ga; jer čineći to ugledjuje ognjeno skupljaš na glavu njegovu. Ne daj se zlu nadvladati, nego nadvladaj zlo dobrim.**"

Božje misli nisu naše misli. Božja osveta nije naša osveta. Ovo je način kako funkcioniše Božji karakter. Pročitajte pažljivo svaki deo, jer je to potpuno otkrivenje Oca.

2. Mojsijeva 34:6-7 "Jer prolazeći Gospod ispred njega vikaše: Gospod, Gospod, Bog milostiv, žalostiv, spor na gnev i obilan milosrđem i istinom. Koji čuva milost hiljadama, prašta bezakonja i nepravde i grehe, koji ne pravda krivoga, i pohodi grehe otačke na sinovima i na unucima do trećeg i četvrtog kolena."

Psalam 107:1 "Hvalite Gospoda, jer je dobar; jer je dovek milost Njegova."

Bog je uvek milostiv i Biće koje voli slobodu i stoga dopušta čoveku da primi posledice svojih postupaka. On ih pohodi vlastitim bezakonjem. Što čovek poseje, to će požnjeti.

Velika laž je stvorila strah od smrti

Sotona je promenio značenje prvog uputstva koje je Bog dao Adamu. Bog je rekao Adamu da ako bude rešio sam da odlučuje šta je dobro, a šta zlo, da će ga to dovesti do uništenja. Kada je Adam zagrizao plod, sotona mu je rekao da će Bog nastojati da ga ubije. Božje reči su bile promenjene tako da to više nije bila poruka milosti, već jevanđelje prisile.

1. Mojsijeva 3:9-10 "A Gospod Bog viknu Adama i reče mu: Gde si? A on reče: Čuh glas Tvoj u vrtu, pa se poplaših, jer sam go, te se sakrih."

Sotona je prikazao Boga kao Biće koje primenjuje manipulaciju i silu kako bi držao Adama pod kontrolom putem straha od smrti. To je bio maestralni potez, jer kada je Adam poverovao u zmijinu laž, tada je novi bog kome se Adam poklonio počeo manipulirati s njim i koristiti strah od smrti kako bi ga držao pod kontrolom. Adam se plašio Boga kao da je ubica i to ga je svezalo u ropstvo. Hristos je došao da nas oslobodi upravo od ovog ropstva:

Jevrejima 2:14-15 "Budući, pak, da deca imaju telo i krv, tako i On uze deo u tome, da smrću satre onog koji ima državu smrti,

to jest đavola; **I da izbavi one koji god od straha smrti u svemu životu biše robovi.**"

Luka 1:71-74 "Da će nas izbaviti od naših neprijatelja i iz ruku svih koji mrze na nas; Učiniti milost ocima našim, i opomenuti se svetog zaveta svog, kletve kojom se kleo Avraamu ocu našem **da će nam dati da se izbacimo iz ruku neprijatelja svojih, i da mu služimo bez straha...**"

Na koji način smo izbačeni iz ruku naših neprijatelja?

1. Jovanova 4:18 "U ljubavi nema straha, nego savršena ljubav izgoni strah napolje; jer strah ima muku. A ko se boji nije savršen u ljubavi."

Opet, kakav strah nas drži svezane u ropstvu?

Jevrejima 2:15 "I da izbavi one koji god od straha smrti u svemu životu biše robovi."

Odakle potiče ovaj strah?

1. Mojsijeva 3:9-10 "A Gospod Bog viknu Adama i reče mu: Gde si? A on reče: **Čuh glas Tvoj u vrtu, pa se poplaših**, jer sam go, te se sakrih."

Čega se Adam plašio? Neka njegovi potomci daju odgovor:

2. Mojsijeva 17:3 "Ali narod beše onde žedan vode, te vikaše narod na Mojsija, i govoraše: **Zašto si nas izveo iz Misira da nas i sinove naše i stoku našu pomoriš žeđu?**"

4. Mojsijeva 14:2-3 "I vikahu na Mojsija i na Arona svi sinovi Izrailjevi; i sav zbor reče im: Kamo da smo pomrli u zemlji misirskoj ili da pomremo u ovoj pustinji! **Zašto nas vodi Gospod u tu zemlju da izginemo od mača**, žene naše i deca naša da postanu roblje? Nije li bolje da se vratimo u Misir?"

4. Mojsijeva 21:5 "I vikaše narod na Boga i na Mojsija: **Zašto nas izvedoste iz Misira da izginemo u ovoj pustinji?** Jer nema ni hleba ni vode, a ovaj se nikakvi hleb već ogadio duši našoj."

Šta je uzrokovalo da Izraelci preminu u pustinji? Njihovo sopstveno verovanje da Bog želi da ih ubije. Odakle je poteklo to verovanje? Došlo je od sotone koji ga je dao Adamu i Evi. To je najgora i najopakija laž protiv našeg nežnog, milostivog Oca ljubavi. Ona drži ljudski rod okovan u ropstvu zbog toga što stvara strah, a strah rađa pobunu koja vodi ka grehu, a greh vodi ka smrti.

Hristos je ukinuo smrt

Ovo je razlog zašto je Isus tražio od Oca da dođe na ovaj svet i otkrije nam proces smrti. Hristos je razotkrio zmiju koja se krila u senci optužujući Boga da je ubica i prikrivajući sopstvena opaka dela.

Na koji način Hristova smrt pokazuje da Bog nije ubica?

- Nije Bog pokrenuo fariseje da traže Hristovu smrt. Sotona je to učinio.
- Nije Bog uzrokovao da učenici zadremaju i zaspu. Sotona je to učinio.
- Nije Bog pokrenuo Judu da izda Hrista. Sotona je to učinio.
- Nije Bog uzrokovao da učenici pobegnu. Sotona je to učinio.
- Nije Bog inspirisao fariseje da traže da Hristos bude razapet. Sotona je to učinio.
- Nije Bog manipulisao sa Pilatom upotrebljavajući mnoštvo. Sotona je to učinio.
- Nije Bog inspirisao ljude da tuku Hrista, pljuju na Njega i čupaju Ga za bradu. Sotona je to učinio.
- Nije Bog inspirisao rimske vojnike da razapnu Hrista. Sotona je to učinio.

Bog je čak i u ovoj tački mogao izbaviti Svoga Sina od svega što je sotona činio. Međutim, Hristos nam je rekao:

Jovan 10:17-18 "Zato Me Otac ljubi, jer Ja dušu Svoju polažem da je opet uzmem. Niko je ne otkida od Mene, nego je Ja sam od sebe polažem. Vlast imam položiti je i vlast imam uzeti je opet.

Ovu sam zapovest primio od Oca Svog."

Otac nikad ne bi dopustio da Njegov dragoceni Sin umre bez upućene molbe od strane Hrista. Hristos je želeo pokazati svemiru šta uzrokuje smrt. Smrt na krstu otkriva da greh uzrokuje smrt, Bog ne uzrokuje smrt.

"Spasitelj nije mogao da vidi preko groba. Nada Mu nije pokazivala da će izaći iz groba kao Pobjednik niti govorila o tome da je Otac prihvatio Njegovu žrtvu. Bojao se da je greh tako odvratna da će Njihovo razdvajanje biti večno. Hristos je osećao patnju koju će osećati grešnik kada se milost ne bude više zauzimala za grešni ljudski rod. Osećanje greha koji je navukao Očev gnev na Njega kao na čovekovu zamenu, zagorčalo je čašu koju je pio i slomilo srce Božjeg Sina."

(Čežnja vekova, 753. str. orig.)

Greh je uzrokovao razdvajanje Boga i Njegovog Sina. Gnev Božji je zapravo okretanje Njegovog lica. Gnev Božji je Njegovo neobično delo okretanja lica od grešnika i prepuštanje grešnika njegovim vlastitim odlukama.

Isaija 28:21 "Jer će Gospod ustati kao na gori Ferasimu, razgneviće se kao u dolu gavaonskom, da učini delo Svoje, neobično delo Svoje, da svrši posao Svoj, neobičan posao Svoj."

Jezekilj 7:22 "**I odvratiću lice Svoje od njih**, i oskvrniće svetinju Moju, i ući će u nju lupeži i oskvrniće je."

5. Mojsijeva 31:17-18 "**I onda će se raspaliti Moj gnev na njih, i ostaviću ih, i sakriću lice Svoje od njih**; oni će se proždreti, i snaći će ih zla mnoga i nevolje; i onda će reći: Da me ne snađoše ova zla zato što Bog moj nije posred mene? **A Ja ću onda sasvim sakriti lice Svoje** za sva zla koja učiniše obrativši se k drugim bogovima."

Psalam 27:9 "**Nemoj odvratiti od mene lice Svoje, nemoj u gnev u ostaviti slugu svog**; budi Pomoćnik moj; nemoj me odbiti, i nemoj me ostaviti, Bože, Spasitelju moj!"

Mihej 3:4 "Tada će vikati ka Gospodu, ali ih neće uslišiti, nego će **sakriti lice Svoje od njih** u ono vreme, kako oni zlo radiše."

Za prošireno objašnjenje biblijskog viđenja Božjeg gneva, pročitajte brošuru "Božje neobično delo".

Kada su se naši gresi odbacivanja Boga našli na Hristu, oni su prouzrokovali da Bog okrene Svoje lice. Kada je Bog okrenuo Svoje lice od Hrista, Hristos je povikao:

Matej 27:46 "A oko devetog sata povika Isus glasno govoreći: Ili! Ili! Lama savahtani? To jest: Bože Moj! Bože Moj! Zašto si Me ostavio?"

Zašto je Bog, tako reći, "ostavio Svog Sina"? On je to učinio kako bi otkrio kako postupa sa grehom; grehom odbacivanja Boga. On naposljetku prepusti čoveka svojoj želji. On ne stoji nasuprot čoveka kao dželat. Bog nije poslao fizički vatru sa neba da proguta Hrista na krstu. On nije udario krst munjom i "razbio na komadiće" Svog Sina. On Ga nije smrskao o zemlju sa Svojim pesnicama. On je otišavši okrenuo leđa zbog ljudske volje da odbaci Boga i želje da nema ništa s Bogom.

Isaija 53:3-5 **"Prezren beše i odbačen između ljudi, bolnik i vičan bolestima, i kao jedan od koga svak zaklanja lice, prezren da Ga nizašta ne uzimasmu. A On bolesti naše nosi i nemoći naše uze na se, a mi mišljasmu da je ranjen, da Ga Bog bije i muči. Ali On bi ranjen za naše prestupe, izbijen za naša bezakonja; kar beše na Njemu našeg mira radi, i ranom Njegovom mi se iscelismo."**

Hristos je nosio ovu ljudsku volju na sebi. On je bio ranjen za naše prestupe odbacivanja istine. Kako bi razotkrio istinsku prirodu smrti, Bog je morao da ispoštuje ovo odbacivanje i okrene se. Hristos je morao dobiti dozvolu od Svog Oca da pokaže da greh uzrokuje smrt, a ne Bog.

Kada je Hristos uzviknuo trijumfalnim glasom: "Svrši se!", a onda predao Svoj Duh Svome Ocu i umro, smrt je bila razotkrivena. Bilo je razotkriveno da je zmija uništitelj. Sotona i njegovi anđeli su bili razotkriveni pred svemirom, a pitanja koja su ostala u umovima dobrih anđela i nepalih svetova su nestala. Sotona je pao kao munja s neba na Zemlju.

Luka 10:18 "A On im reče: Ja videh sotonu gde spade s neba kao munja."

2. Timotiju 1:9-10 "Koji nas spase i prizva zvanjem svetim, ne po

delima našim, nego po svojoj naredbi i blagodati, koja nam je dana u Hristu Isusu pre vremena večnih; A sad se pokaza u dolasku Spasitelja našeg Isusa Hrista, **koji raskopa smrt, i obasja život i neraspadljivost jevanđeljem; Za koje sam ja postavljen apostol i učitelj neznabožaca.**"

Još od postanja sveta su Bog i Njegov Sin odlučili da razotkriju prirodu smrti i njenu povezanost s grehom. Kada je Hristos umro na krstu, uzrok smrti je bio razotkriven i stoga je njena sila bila ukinuta.

Rimljanima 16:25-26 "A onome koji vas može utvrditi po jevanđelju mom i propovedanju Isusa Hrista, **po otkrivenju tajne koja je bila sakrivena od postanja sveta, a sad se javila i obznanila kroz pisma proročka**, po zapovesti večnog Boga, za poslušanje vere među svima neznabošcima."

Jovan 12:32-33 "I kad Ja budem podignut od zemlje, sve ću privući k sebi. A ovo govoraše da pokaže kakvom će smrti umreti."

Ovo znači da je Hristos Svojom smrću ukinuo ideju da je Bog uzročnik greha. Sila smrti je sotonina laž da Bog ubija one koji Mu se opiru.

Jevrejima 2:14 "Budući, pak, da deca imaju telo i krv, tako i On uze deo u tome, **da smrću satre onog koji ima državu (eng. prev. silu) smrti**, to jest đavola."

Hristos je uništio laž da je Božje prvobitno upozorenje upućeno Adamu bilo ubilačka pretnja. Ovo je razlog zašto krst pruža oslobođenje od ropstva, ropstva od straha ili sile smrti. Kada je Hristos umro, On je pokazao šta se dešava grešniku. On je pokazao da Otac nije ubio Svoga Sina, već da se, u skladu s voljom grešnika, okrenuo. Hristos je na sebi nosio ljudsku želju, želju da odbaci Boga. Bog je ispoštovao to odbacivanje i predao Svoga Sina.

"Na dan konačnog suda, svaka izgubljena duša shvatiće prirodu svog odbacivanja istine. Prikazaće se krst, a njegovo pravo značenje uvideće svaki um koji je bio zaslepljen prestupom. Pred prizorom Golgote i njene tajanstvene Žrtve, grešnici će ostati osuđeni. Biće odbačen svaki lažni izgovor. Ljudsko otpadništvo pojaviće se u svom užasnom karakteru. Ljudi će videti šta su

izabrali. Svako pitanje istine ili zablude u dugoj borbi biće objašnjeno."

(Čežnja vekova, 58. str. orig.)

Krst obasjava život i neraspadljivost jevanđeljem. On pokazuje da Bog nije začetnik smrti i da je sotona lažljivac i ubica od početka.

Ako je dakle Hristos ukinuo silu smrti, zašto će ljudi ipak umreti? Zato što nastavljaju da veruju u laž da će ih Bog ubiti zbog njihovih greha. Posmatranjem ove laži oni se menjaju u to obličje, a takođe postaju jako skloni ideji da je svaka ponuda milosti koja dolazi od Boga zapravo način manipulacije, jer misle da će ih On, ako ne budu prihvatili ponudu, ubiti.

Posmatrajmo krst i ugledajmo da je Hristos ukinuo smrt za svakog muškarca, ženu, dete. On je na palici razotkrio zmiju. On je pokazao da je Otac zaista ljubav i da u Njemu nema nikakve tame. Nakon toga smo spremni da shvatimo značenje sledećih Hristovih reči:

Matej 9:24 "Reče im: Odstupite, jer devojka nije umrla, nego spava. I podsmevahu Mu se."

Sotona nastavlja da se sakriva u destruktivnim događajima koji se odigravaju na ovom svetu. On uzrokuje da ljudi veruju da je Bog odgovoran za stvari koje zapravo on čini. Kada osoba veruje da Bog zapravo uništava ljude, stvara se strah i to drži dušu okovanu u ropstvu. Sve dok se jevanđelje ne bude propovedalo bez ikakve smrtne pretnje koja bi poticala direktno od Boga, takve poruke se uvek moraju razumeti kao ucenjivanje. Strah od smrti neće nikad dozvoliti ljudskoj duši da bude potpuno spokojna u Božjim rukama. Poziv milosti u ovom kontekstu jedino može biti shvaćen kao prikrivena pretnja uništenjem.

Otkrivenje Očeve ljubavi

Biblija jasno otkriva da nas dela ne spasavaju. Priča o izgubljenom sinu pokazuje da ga je otac prihvatio ne zato što je bio dobar, već zato što je bio njegov sin. Poruka knjige "Borba za identitet" otkriva da smo vredni Bogu ne zato što se ponašamo kako On želi, već zato što smo Njegova deca. Ono šta mi radimo ne može promeniti Njegovu ljubav koju ima prema nama.

Matej 3:17 "I gle, glas s neba koji govori: Ovo je Sin Moj ljubazni koji je po Mojoj volji."

Efescima 1:6 "Na pohvalu slavne blagodati svoje kojom nas oblagodati u Ljubaznome."

"Reči koje su bile upućene Isusu na Jordanu: "Ovo je Sin Moj ljubazni koji je po Mojoj volji", obgrlile su celi ljudski rod. Bog je progovorio Isusu kao našem Predstavniku. Pored svih naših grehova i slabosti, nismo odbačeni kao bezvredni. On "nas oblagodati (eng. prev. je prihvatio) u Ljubaznome" (Efescima 1:6) Slava koja je počivala na Hristu залог je Božje ljubavi prema nama."

(Čežnja vekova, 113. str. orig.)

Ako zaista verujemo da smo prihvaćeni u Ljubljenome ne zato što smo pravednici, već zato što je On ljubav, tada moramo verovati da ćemo uvek biti vredni u Božjim očima.

Logički niz poruke o identitetu koja govori o postojanju vrednosti usled veze sa našim Ocem nas dovodi do toga da ništa ne može uzrokovati da izgubimo vrednost u Njegovim očima i da stoga, On nikad neće odbaciti nešto što Mu je vredno. Ideja da lično Bog uništava zle Svojim vlastitim rukama šalje poruku da Mu zli ljudi više nisu vredni. Ako čitamo izveštaje i dođemo do takvog zaključka, tada to znači da verujemo u Boga koji može potpuno devalvirati ljudska bića zato što ne žele da učine šta On traži. Smrt bezbožnika je tada zapravo jedna velika izjava da grešnici Bogu ne znače ništa.

Ko je od nas voljan da odbaci nešto što mu je vredno? Čak i kao ljudska bića, ako i dalje vidimo neku vrednost u nekome, nikad ga nećemo odbaciti. Ako mi to ne bi uradili, kako bi Bog mogao odbaciti bilo koje Svoje dete? On to ne može uraditi. On jedino može onima koji Ga odbacuju dati pravo na smrt. On im jedino može pružiti slobodu da izaberu smrt umesto Njega.

Poslovice 8:36 "A ko o Mene greši, čini krivo duši svojoj; svi koji mrze na Me, ljube smrt."

Hristos je ukinuo smrt. On je to učinio još od postanja sveta, ali se to nije potpuno ispoljilo sve do krsta. Priče o zalima u Egiptu, potopu, Sodomu i Gomoru i druge, govore o krstu, ali to nije bilo u potpunosti otkriveno. Nakon

otkrivenja krsta nema izgovora za verovanje u to da je Bog začetnik smrti. Nema mesta za prihvatanje ropstva i straha da Bog ubija one koji Ga odbace. Jedini način kako osoba može anulirati poništenje smrti je da nastavi da veruje da će Bog ubiti one koji se ne ponašaju onako kako On želi. Oni nastavljaju da veruju da Bog upotrebljava prisilu kako bi promenio ljudsko ponašanje.

"Primenjivanje sile suproti se načelima Božje vladavine. On želi jedino službu iz ljubavi, a ljubav se ne može narediti, ona se ne može zadobiti silom ili vlašću. Samo ljubav može probuditi ljubav. Poznavati Boga znači ljubiti Ga. Njegov karakter se mora ispoljiti kao kontrast u odnosu na sotonin karakter. Samo jedno Biće u celom svemiru može da ostvari ovo delo. Samo Onaj koji poznaje visinu i dubinu Božje ljubavi može da je obznani. Nad mračnom noći sveta mora da grane Sunce Pravde sa "zdravljem na krilima Njegovim" (Malahija 4:2, KJ prevod)."

(Čežnja vekova, 22. str. orig, 1. pasus)

"Zdravlje na krilima Hristovim" se odnosi na to da je On ukinuo smrt. On je ukinuo ideju da Bog ubija Svoje neprijatelje Svojom rukom. Laž da Bog ubija Svoje neprijatelje je ono što je sotonu dalo krila da izgradi svoje carstvo ropstva uz pomoć straha. Kada je Hristos umro i pokazao kako dolazi do smrti, sotonina krila su bila odsečena i on je pao na zemlju. Oni koji gledaju na Hrista će se podići s Njim na Njegovim krilima ozdravljenja i On će ih nositi iznad zemaljskih visina. Kada je Bog učinio da se zmija vuče na stomaku i jede zemaljsku prašinu, to je bilo proročanstvo o uništenju sotoninog carstva razotkrivanjem njegove laži da Bog manipuliše i vrši pritisak na ljude uz pomoć straha od smrti.

Golgota otkrivena u potopu

Kada je Bog video pokvarenost sveta, On je nagovestio da će postaviti granicu tome.

1. Mojsijeva 6:3 "A Gospod reče: **Neće se Duh Moj do veka preći s ljudima**, jer su telo; neka im još sto dvadeset godina."

Granica je označavala period vremena tokom kojeg će se Duh Božji prepirati s ljudima kako bi ih spasio. Duh Hristov je danonoćno upućivao molbe Svojoj samovoljnoj deci. On je iz dana u dan pokušavao dopreti do njih i upućivao im molbe. Čitamo kako su oni međutim reagovali na to.

Rimljanima 1:18 "Jer se otkriva gnev Božji s neba na svaku bezbožnost i nepravdu ljudi koji drže [držati dole ili potiskivati] istinu u nepravdi."

Ljudi pretpotopnog doba su davili glas savesti. Oni su svakodnevno odbijali taj tužni glas apela i strmoglavo su nastavili ići duž svojih zlih puteva. Ovo potiskivanje Hristovog Duha je slično slučaju kao da su Ga uhvatili rukama i držali ispod nivoa vode s ciljem da Ga udave. Pošto su žalostili Njegov Duh iz dana u dan, Hristos se često osećao preplavljeno.

Isaija 63:10 "Ali se odmetaše i žalostiše Sveti Duh Njegov; zato im posta [biti predat, preokrenut] neprijatelj, i ratova [preti se s njima] na njih."

Sve većim približivanjem uništenja ljudima, Hristovo upućivanje molbi je postajalo sve urgentnije i Njegov glas je zvučao kao neprijatelj. Prema Njegovom svedočanstvu protiv njih su postupali s prezirom i mržnjom.

Psalam 6:3-8 "I duša se moja vrlo uzdrhtala. A Ti, Gospode, dokle ćeš. Obrati se, Gospode, izbavi dušu moju, pomози mi radi milosti Svoje. Jer mrtvi ne spominju Tebe; u grobu ko će Te slaviti? Iznemogoh uzdišući; svaku noć kvasim odar svoj, suzama svojim natapam postelju svoju. Usahnu od žalosti oko moje, postara se od množine neprijatelja mojih. Idite od mene svi koji činite bezakone, jer Gospod ću plač moj."

Hristove patnje nisu mogle biti sakrivene. Ako ljudi odbiju da prihvate Hristov krst, tada će bezživotno kamenje povikati kako bi posvedočilo o patnjama svoga Stvoritelja. Pošto je Hristos Stvoritelj ovog sveta, fizički svet odreaguje na Njegove patnje.

Rimljanima 8:22 "Jer znamo da sva stvar uzdiše i tuži s nama do sad."

"Začudođeni anđeli bili su očevici Spasiteljeve užasne agonije. Nebeske vojske zaklonile su svoje lice od strahovitog prizora.

Bezživotna priroda izrazila je svoje saučešće prema vređanom i umirućem Stvoritelju. Sunce je odbilo da gleda ovaj strašan prizor. Njegovi sjajni zraci obasjavali su Zemlju u podne, a onda odjednom kao da su iščezli. Potpuna tama, kao mrtvački pokrov, obavila je krst. "Tama bi po svoj zemlji do sahata devetoga." **Nije bilo nikakvog pomračenja ili nekog drugog prirodnog uzroka ovoj tami** tako dubokoj kao u ponoć kad nema meseca i zvezda."

(Čežnja vekova, 753. str. orig)

Zapazite pažljivo reakciju prirode na Hristovu patnju. Takođe je značajno uvideti da reakcija prirode nije usledila zbog nekog prirodnog uzroka, već je to bila reakcija na ubijanje njenog Stvoritelja. Kako bi to naglasili, ponavljamo ponovo citat:

"Bezživotna priroda izrazila je svoje saučešće prema vređanom i umirućem Stvoritelju... Nije bilo nikakvog pomračenja ili nekog drugog prirodnog uzroka ovoj tami..."

(Čežnja vekova, 753. str. orig)

18. Psalam otkriva Hristove patnje na krstu u kontekstu potopa.

Psalam 18:4-5 "Obuzeše me smrtne bolesti, i potoci nevaljalih ljudi uplašiše me. Opkoliše me bolesti paklene, stegoše me zamke smrtne."

Duh proroštva nam kaže da je 18. Psalam proročanstvo o raspeću.

Hristos "prezren beše i odbačen između ljudi, bolnik i vičan bolestima". Ruke zlih ljudi su Ga uhvatile i razapele. Govoreći o Njegovoj smrti, psalmista kaže: "Obuzeše me smrtne bolesti, i potoci nevaljalih ljudi uplašiše me. Opkoliše me bolesti paklene, stegoše me zamke smrtne.""

(Pregled i glasnik, 17. jul 1900, 11. pasus)

U slučaju nekih opisa iz 18. Psalma korišćene su reči koje se odnose na potop, a na drugim mestima u tom Psalmu su prisutne reči koje se odnose na vatru koja proždire čime se nagoveštavaju događaji vezani za Sodom i Gomor i

konačni kraj zlih ljudi. Hristos se prepirao s ljudima da se okrenu od svoje pokvarenosti, ali Ga je preplavio potop njihovog bezbožnog ponašanja.

1. Mojsijeva 6:6 "Pokaja se Gospod što je stvorio čoveka na zemlji, i bi Mu žao u srcu."

Ljudi pretpotopnog naraštaja su Hrista javno izlagali ruglu. Njihova pokvarenost je mučila i žalostila Njegovu dušu i konačno je povikao na Svom pretpotopnom krstu: "Žedan sam!" Duh je prestao upućivati molbe ljudima. Pošto su Ga stotinama godina odbijali, On je konačno prihvatio njihovu odluku.

"Pošto su odbacili upozorenje, **Duh Božji je bio povučen od grešnog roda** i oni su nestali u vodama potopa."

(Velika borba, 431. str. orig.)

Bezživotna priroda nije mogla biti sprečena od propovedanja jevanđelja kroz događaje vezane za potop. Zapazite povezanost između priče o potopu i krstu u sledećim stihovima:

1. Prizivanje/Uzvik

Psalam 18:6 "**U svojoj teskobi prizvah Gospoda**, i k Bogu svom povikah; On ču iz dvora svog glas moj, i vika moja dođe Mu do ušiju."

Matej 27:46 "A oko devetog sata **povika Isus glasno govoreći: Ili! Ili! Lama savahtani?** To jest: Bože Moj! Bože Moj! Zašto si Me ostavio?"

2. Zemlja se zatresla

Psalam 18:7 "**Zatrese se i pokoleba se zemlja**, zadrmaše se i pomeriše iz temelja gore, jer se On razljuti [beše žalostan]."

Matej 27:51 "I gle, zavesa crkvena razdre se nadvoje od gornjeg kraja do donjeg; **I zemlja se potrese**, i kamenje se raspade."

3. Tama

Psalam 18:9 "Savi nebesa i siđe. **Mrak beše pod nogama Njegovim.**" [...ti ćeš ga u petu ujedati.]

Psalam 18:11 "**Od mraka načini sebi krov**, senicu oko sebe, od mračnih voda, oblaka vazdušnih."

Matej 27:45 "A od šestog sata **bi tama po svoj zemlji** do sata devetog."

"**Nebo je postajalo sve tamnije**, a kiša je sve obilnije padala." (Patrijarsi i proroci, 99. str. orig.)

4. Pokazali su se kanali vode i izvori

Psalam 18:15 "**I pokazaše se izvori vodeni, i otkriše se temelji vasiljeni** od pretnje Tvoje, Gospode, od dihanja duha gneva Tvog."

"**Izgledalo je kao da se voda iz oblaka sliva u moćnim vodopadima**. Reke su preplavile svoje obale i prekrile doline. Mlazovi vode izbijali su iz zemlje i neopisivom snagom bacali masivne stene stotinama metara u visinu. **Vraćajući se, stene su se duboko zabijale u tlo.**" (Patrijarsi i proroci, 99. str. orig, 1. pasus)

1. Mojsijeva 7:11 "Kad je bilo Noju šest stotina godina, te godine drugog meseca, sedamnaesti dan toga meseca, taj dan **razvališe se svi izvori velikog bezdana**, i otvoriše se ustave nebeske."

5. Vika

Psalam 22:1 "Bože, Bože moj! Zašto si me ostavio udaljivši se od spasenja mog, **od reči vike moje?**"

"Neopisivi užas zahvatio je i ljude i životinje. **Huku vetrova nadjačavali su jauči ljudi** koji su prezreli božanski autoritet." (Patrijarsi i proroci, 99. str. orig.)

6. Spasenje

Psalam 18:16 "Tada pruži s visine ruku, uhvati me, **izvuče me iz vode velike.**"

1. Mojsijeva 8:1-3 "A Bog se opomenu Noja i svih zveri i sve stoke što behu s njim u kovčegu; i posla Bog vetar na zemlju da

uzbije vodu. I zatvoriše se izvori bezdanu i ustave nebeske, i **dažd s neba prestade. I stade voda opadati na zemlji**, i jednako opadaše posle sto pedeset dana."

Priroda je svedočila o tome šta se desilo njenom Stvoritelju. Pošto je Hristos svetlo koje obasjava svakog čoveka koji dolazi na svet, Njegove patnje su bile ispoljene u životima svih onih koji su nestali u potopu.

Psalam 33:6-7 "Rečju Gospodnjom nebesa se stvoriše, i duhom usta Njegovih sva vojska njihova. Kao u gomilu sabra vodu morsku, i propasti metnu u spreme."

Nebesa su bila načinjena uz pomoć Hristove sile. Njegov glas je sve dozvao u postojanje. Rečju Hristovom su se vode sabrale i bile smeštene u skladišta u zemlji. Kada su pretpotopni ljudi konačno i potpuno odbacili Hrista, Njegov glas je bio ućutkan i nestalo je sile koja je držala vode u njihovim skladištima pošto su prirodni elementi bili predati principima haosa.

Nije sotona prouzrokovao oslobađanje voda, ali pošto je mučio Hrista do tačke da Ga je prisilio da preda Duh, tvorevina više nije čula nežni glas svog Stvoritelja koji joj je neprekidno govorio: "Ćuti, prestani." Vode su tada postale odraz sotonine uskomešanosti i uskomešanosti zlih ljudi. Sam sotona je bio primoran da pretrpi sukobljene elemente pošto je ogromnost Hristovog krsta bila otkrivena u vodama potopa. Grčenje dubina je bilo izraz Hristovog slomljenog srca. Voda koja je padala od gore je svedočila o Njegovim suzama koje je prolio za palu Adamovu decu. Pretpotopni ljudi su odbili da odaju priznanje Hristovim patnjama, ali je priroda svedočila o patnjama svoga Stvoritelja i prikazala Njegovu tugu i smrt. Sotona je prouzrokovao ovo uništenje vršenjem pritiska na pretpotopne ljude da odbace Hrista i Njegov Duh. Kada je to odbacivanje bilo potpuno, priroda je posvedočila da je došlo do tog odbacivanja, a u isto vreme je postala odraz obeležja duha haosa.

Mi mišljismo da je ranjen, da Ga Bog bije

Kada ugledamo krst otkriven u priči o potopu, naši ljudski stavovi prema sudu mogu dobiti dublji smisao.

Isaija 53:3-4 "Prezren beše i odbačen između ljudi, bolnik i vičan bolestima, i kao jedan od koga svak zaklanja lice, prezren da Ga

nizašta ne uzimamo. A On bolesti naše nosi i nemoći naše uze na se, **a mi mišljismo da je ranjen, da Ga Bog bije i muči.**"

Gde god je otkrivena priča o krstu, naša prirodna srca odmah misle da je Bog ranjavao ljude. Biblija jasno otkriva krst u potopu, međutim mi mislimo da je ovo uništenje bilo Božja kazna. Hristova smrt je bila otkrivena u smrti onih koji su nestali u potopu, a naša prirodna reakcija je da kažemo da ih je Bog ranjavao i tukao. Ovo sakriva istinu o krstu i pravi razlog uništenja.

Isaija 53:5 "Ali On bi ranjen za naše presteupe, izbijen za naša bezakonja; kar beše na Njemu našeg mira radi, i ranom Njegovom mi se iscelismo."

Naši prestupi su prouzrokovali krst, sotonski inspirisana ljudska priroda je uzrok potopa. Kada kažemo da je Bog izazvao potop i ubio sve te ljude, mi ponavljamo žalostan princip: "mi mišljismo da je ranjen, da Ga Bog bije".

Potražiti Oca celim srcem

U daljem istraživanju bi mogli postaviti pitanje: "Zar nije Sin Božji ubio pretpotopni naraštaj jer Svojim glasom više nije zadržavao vodu?" Njegov glas je bio ućutkan i On je prihvatio njihovu presudu. Ako ubijete čoveka koji drži svoj prst u prodoru i to onda oslobodi vodu tako da može poteći kroz zid, ko je u tom slučaju prouzrokovao poplavu? On ih je upozoravao, sagradio barku, upućivao im molbe i upozoravao ih da će tvorevina postati odraz Njegove patnje. U isto vreme kada je Hristos nosio grehe sveta na krstu, priroda je ponela grešni, haotičan ljudski um u stanju pometnje. Hristovo telo je, zbog nasilja učinjenim nad njim, na krstu bilo sasvim u stanju "pometnje", a u vreme potopa je priroda takođe stenjala pod ovim teretom pometnje i haosa.

"Koliko puta ih je žalostan, nežan ton Njegovog glasa (glas Hristovog Duha) pozivao na pokajanje! Koliko često se on mogao čuti u dirljivim molbama koje su upućivali prijatelji, braća, Otkupitelj! Onima koji su odbacili Njegovu milost nijedan drugi glas neće biti tako težak i pun osude kao onaj koji je tako dugo preklinjao: "Vratite se, vratite se sa zlih puteva svojih, jer zašto da mrete?" (Jezekilj 33:11) O, kad bi to njima bio glas tuđinca! Isus kaže: "Što zvaš, ali ne hteste, pružah ruku Svoju,

ali niko ne mari, nego odbaciste svaki savet Moj i karanja Mojega ne htete primiti." (Poslovice 1:24-25) Ovaj glas budi sećanja koja bi oni hteli rado da izbrišu - prezrene opomene, odbijene pozive i necenjena preimućstva."

(Velika borba, 642. str. orig.)

Hristov pretpotopni krst povlači tajanstvenu zavesu kako Bog više ne bi bio predstavljan kao ubica. Principi Njegovog carstva ljubavi, Njegovo odbijanje da primenjuje silu i zakon koji je prepis Njegovog karaktera i koji jasno kaže: "Ne ubij", nam svedoče da Bog nije ubica. Jedino u svetlosti Hristovog krsta možemo doći do razrešenja priče o potopu u Nojevo vreme. U svetlosti krsta vidimo da je optužba da je Bog strog gospodar - lažna optužba.

"Svi blagoslovi u ovom životu i u životu koji će doći izlivaju se na nas noseći pečat krsta s Golgote. Stoga je optužba da je Bog zao gospodar i da žanje tamo gde nije sejao - lažna optužba."

(Pouke velikog Učitelja, 362. str. orig. 3 pasus)

Kao što je Hristos očajnički pokušavao da upozori jevrejsku naciju da dolazi potop Rimljana i da će ih on preplaviti i uništiti, tako se trudio da upozori ljude koji su živeli za vreme Noja da se svetu približava potop patnje. Neprekidno potiskivanje i odbacivanje Hrista, što je onda dovelo do povlačenja Njegovog Duha i zbog čega je onda bilo dozvoljeno otvaranje vodenih skladišta Zemlje, je prouzrokovalo potop. U slučaju Jerusalima, Duh Hristov je nastojao zaustaviti Rimljane da ne čine svoje razaračko delo nadahnuto od strane sotone. Kada su se Jevreji obratili Rimljanima u svojoj želi da unište Hrista, oni su zapečatili svoju propast.

Na kraju ovog sveta oni koji su razapeli Hrista će shvatiti da će njihove vlastite odluke pasti na njih:

"Sa užasnom jasnoćom sveštenici i starešine se sećaju događaja na Golgoti. Sa jezom i užasom se sećaju kako su sotonskim likovanjem vrteli glavama i dobacivali Mu: "Drugima pomože, a sebi ne može pomoći. Ako je Car Izrailjev neka siđe s krsta pa ćemo Ga verovati. On se uzdao u Boga, neka Mu pomogne sad, ako Mu je po volji." (Matej 27:42-43)

Živo se sećaju Spasiteljeve priče o vinogradarima koji su odbili

da predaju svome gospodaru rod vinograda, koji su zlostavljali njegove sluge i njegovog sina ubili. Sećaju se takođe i reči koje su sami izgovorili: Gospodar vinograda "zločince će zlom smrti pomoriti." (Matej 21:41) **U grehu i kazni tih nevernih ljudi, sveštenici i starešine vide svoj sopstveni postupak i svoju ličnu pravednu osudu.** Sada se čuje uzvik samrtne agonije. Glasnije od uzvika: "Raspni Ga! Raspni Ga!" koji je odzvanjao ulicama Jerusalima, odjekuje strašan i očajnički jauk: "On je Sin Božji! On je pravi Mesija!"

(Velika borba, 643-644. str. orig.)

Kao što su Jevreji upotreбили Rimljane da obese Hrista na krst, Rimljani su se vratili tokom naredne generacije i obesili desetine hiljada građana na krstove na isti način. Tako su i stanovnici Nojevog vremena udavili Hristov Duh i ovi isti ljudi su fizički pokazali u svojim životima šta su Mu uradili duhovno.

Psalam 7:14-16 "Gle, bezbožnik začne nepravdu, trudan beše zločinstvom, i rodi sebi prevaru. **Kopa jamu i iskopa, i pade u jamu koju je načinio. Zloba njegova obrati se na njegovu glavu, i zločinstvo njegovo pade na teme njegovo.**"

Više od 1500 godina pretpotopna crkva je stenjala i bila u trudničkim bolovima kako bi odreagovala na seme koje je Hristos stavio u nju. Ne-prekidno odbacivanje tog semena je naposljetku dovelo do pobačaja. Kada je ženin vodenjak naposljetku pukao, ona je pokazala Hristovo mrtvo telo u životima upravo onih koji su odbacili to seme. Kada žena doživi pobačaj, da li je optužujemo da je ubila svoje dete? Naravno da ne! To je zasigurno žalostan događaj, međutim to je svedočanstvo prirode da nešto nije bilo u redu u procesu razvoja. Pobačaj pokazuje da je iz nekog razloga došlo do odbacivanja. Crkva za vreme Noja je pretrpela užasan pobačaj Hristovog semena.

Isaija 13:8-9 "I oni će se smesti, **muke i bolovi spopašće ih, mučiće se kao porodilja**, prepašće se jedan od drugog, lica će im biti kao plamen. Evo, ide dan Gospodnji ljuti s gnevom i jarošću da obrati zemlju u pustoš, i grešnike da istrebi iz nje."

Isaija 21:3-4 "Zato su bedra moja puna bola; muke me obužeše kao kad se muči porodilja; zgurih se čujuć, prepadoh se videći.

Srce mi se smete, groza me poduze; noć milina mojih pretvori mi se u strah."

Ako je neko pročitao sve do sad i idalje je ubeđen da je Bog prosto odlučio da Mu je dosta grešnika i da će ih udaviti jer su odbili da se pridržavaju pravila Njegovog zakona, tada se on nalazi u ozbiljnoj opasnosti da ozbiljno promaši Božji karakter i pripiše Mu načine ponašanja koji su potpuno suprotni Njegovom zakonu. Takvoj osobi će biti nemoguće da se oslobodi od robovanju strahu od smrti i pronađe istinsku agape ljubav.

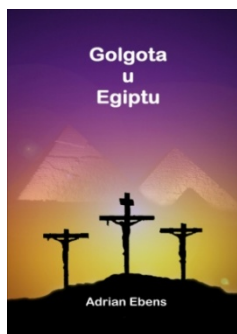
Jedini način kako se osloboditi ropstva je osloboditi se straha od smrti. Hristos je ukinuo smrt i obasjavao život i neraspadljivost jevanđeljem. Sada je vreme da potražimo našeg Oca celim srcem i da odbacimo nekoliko hiljada godina staru osuđivačku propagandu podignutu protiv našeg ljubljenog Oca - milostivog, nežnog, blagog Oca koji dugo trpi i koji svakom čoveku daje plodove svojih odluka. Molim vas da zapazite Hristov krst u svakom od najvećih događaja uništenja zabeleženih u istoriji. Vrlo je moguće da su milioni ljudi koji su poginuli u II svetskom ratu odraz Hristovog raspeća koje se dogodilo 1888. godine kada su adventistički pioniri odlučnom silom potisli istinu i, kao posledicu toga, pustili da svet potone u tamu rata.

Razmotrimo dobro poruku koja nam je upućena u ovom času. Odbacivanje te poruke bi moglo pokrenuti konačno globalno odbacivanje i još jednom bi potop bezbožnika preplavio svet kao odraz Hristove tuge što su Ga ljudi odbacili.

Ko ima uši da čuje, neka čuje šta Duh govori crkvi.

Druge brošure iz ovog serijala

Brošure su dostupne na sajtu www.maranathamedia.rs

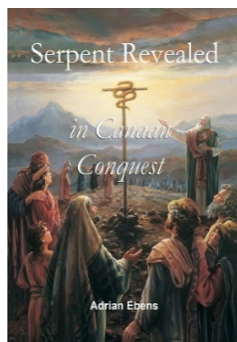
Golgota u Egiptu

Razmislite pažljivo. Umovi rimskih vojnika se nalaze pod Sotoninom kontrolom, a njihov životni dah je život koji osvetljava svakog čoveka koji dolazi na svet. Sotona upotrebljava Hristovu silu koja se nalazi u duši čoveka kako bi Ga prikovao na krst. Zastanite i razmislite na trenutak o tome. Slika rimskog vojnika koji drži čekić podignut u ruci dok sa drugom rukom drži klin koji će zakucati u dragocene Spasiteljeve ruke, sadrži ključ za razumevanje zala u Egiptu i svu uništiteljsku silu koja se ispoljava na Zemlji.

Egipatski bogovi kao munja sa neba

Biblija sadrži nekoliko primera da su ljudi bili osuđeni na smrt kamenovanjem zbog svojih prestupa. Odakle je ova praksa potekla? Da li je Bog upoznao Mojsija sa ovom idejom ili je došla iz drugog izvora? Da li je moguće da su presude koje su pogađale Izraelce bile vezane za njihove ideje o presudama umesto za samog Boga? Da li je greh pravljenja zlatnog teleta išta promenio u vezi između Boga i Izraela? Da li je važno da znamo? Onaj ko ima uši neka čuje.

Razotkrivanje zmiје tokom osvajanja Hanana

Kako da pomirimo veliki pokolj mačem koji je Izrael učinio i Hristove reči: "... jer svi koji se maše za mač od mača će izginuti"?

Nisu bilu ubijeni samo muškarci već i žene i deca:

"I uzesmo tada sve gradove njegove, i pobismo ljude po svim tim gradovima, i žene i decu, ne ostavismo živog nijednog." (5. Mojsijeva 2:34)

Hristov pretpotopni

Krst

Pavle je rekao: "... jer sam odlučio ne znati među vama ništa drugo osim Hrista i to raspetog." Hristov krst je prikazan u svim najvećim događajima uništenja zapisanim u Pismu. U svim žalostima koje Hristova deca imaju je i On tužan.

U početku je seme Hristovo, koje je Njegova Reč, bilo dato ženi, to jest Njegovoj crkvi. Sve vreme pre potopa žena se mučila u trudničkim bolovima da prikaže Hrista, Nadu slave, u njoj. Međutim, oni su žalostili Njegovog Svetog Duha i potiskivali istinu.

Hristos, kroz reči psalmiste, govori o Svom pretpotopnom krstu na sledeći način:

Psalam 18:11 "**Od mraka načini sebi krov**, senicu oko sebe, od mračnih voda, oblaka vazdušnih."

Psalam 18:15 "**I pokazaše se izvori vodeni, i otkriše se temelji vasiljeni** od pretnje Tvoje, Gospode, od dihanja duha gneva Tvog."

Naš Otac koji je na nebu ne pribegava pretnjama smrću kako bi nas prisilio da budemo poslušni. Njegov zakon je prepis Njegovog karaktera, a Njegov zakon kaže: "Ne ubij". Hristos je smrću na krstu ukinuo laž da Bog preti da će ubiti buntovnike. Krst otkriva da Bog one koji Ga odbace prepušta njihovim odlukama. Kao što su Jerusalimljani iskoristili Rimljane da obese Hrista na krst i bili sami obešeni na krstove od strane Rimljana 40 godina kasnije, tako su ljudi pretpotopnog doba udavili Duh Hristov i sami bili udavljeni u skladu sa svojim postupcima.